

Kapitola 2

Pod odchodu z hudebního salonku spěchala Cassandra nahoru do svého pokoje, aby si umyla obličej. Chladivý mokrý obklad na očích jí pomohl zbavit je zarudlosti. Neexistoval však lék na tupou bolest, která začala hned, jak viděla Pandořin kočár odjíždět od domu. Její dvojče, její druhá polovina, zahájila nový život s manželem, lordem St. Vincentem. A Cassandra zůstala sama.

Bojovala s nutkáním dát se znovu do pláče, když zvolna sestupovala po jednom křídle hlavního dvojitého schodiště do ohromné vstupní haly. Měla by se vmístit mezi hosty v okrasné zahradě, kde se nalézal neformální bufet. Hosté se pohybovali, jak se jim zlíbilo, nakládali si na zlatě lemované talíře horké žemle, ztracená vejce na toastech, uzené křepelky, ovocný salát a plátky *charlotte russe*, vytvořené z piškotového korpusu a bavorského krému. Vstupní halou procházeli lokajové, odnášející ven podnosy s čajem, kávou a chlazeným šampaňským.

Za obvyklých okolností by takováhle společenská akce Cassandru nesmírně bavila. Milovala dobré snídaně, zvláště když obsahovaly sladkou tečku, a *charlotte russe* byl jeden z jejích nejmilejších dezertů. Nicméně neměla náladu s někým si povídat. Kromě toho

poslední dobou jedla moc sladkostí... Ten včerejší košíček s džemem, co si dala k čaji navíc, a všechny ovocné zmrzliny mezi chody včerejší večeře, a pak celý éclair, nadívaný sytým mandlovým krémem a završený křupavou vrstvou polevy. A jedna ozdobná marcipánová květinka z mísy s moučníky.

V polovině schodů se Cassandra musela zastavit a zalapat po vzduchu. Přiložila si ruku k dolním žebřům, kde se jí korzet zařezával víc než obvykle. Zpravidla byly všední korzety přiléhavé, aby podpíraly záda a podporovaly dobré držení těla, ale nebyly mučivě těsné. Pevně se šněrovala jen k mimořádným příležitostem, jako byla tahle. S tou váhou, kterou v poslední době nabrala, si Cassandra připadala zoufale svázaná a zadýchaná a bylo jí horko. Kostice jako by jí uvěznilily všechen vzduch jen v horní části plic. Celá zrudlá usedla na okraj schodiště a opřela se o balustrádu. Koutky očí už jí zase pálily.

Ach, tohle musí přestat. Dopálená sama na sebe vynadala Cassandra kapesníček ze skryté kapsy šatů a pevně ho přitiskla k čerstvému pramínku slz. Uplynula asi minuta až dvě, než zaznamenala, že někdo sestupuje uměřeným krokem dolů po schodech.

V rozpacích, že byla přistižena na schodech jako ztracené dítě, se Cassandra rychle snažila vstát.

Zastavil ji tlumený hlas. „Ne... prosím. Chtěl jsem vám dát jenom tohle.“

Skrz závoj slz uviděla tmavou postavu Toma Severina, který se zastavil na schodu pod ní s dvěma sklenkami chlazeného šampaňského v rukou. Jednu jí podával.

Cassandra po ní užuž chtěla sáhnout, ale zaváhala. „Nemám pít šampaňské, pokud není smíchané s punčem.“